

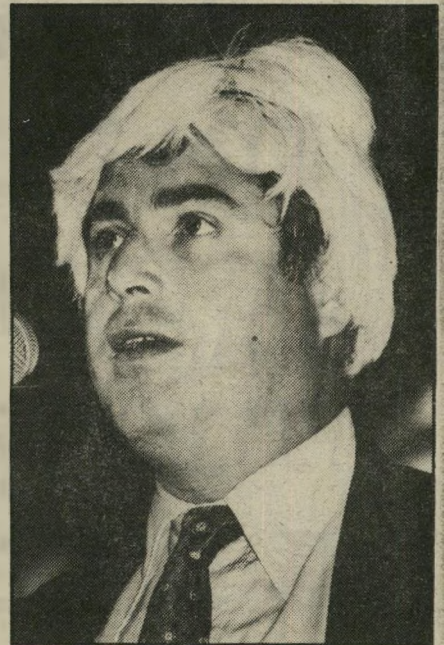
צ'ר'ש

אריק וכספי העם היהודי

לטיביה צפיר על חיקוי ויצאיה הכלכל של בומה שביט ושל אריק שרון. מי שלא הסתכל בעיון במירקע, יכול היה לחשוב לרגע שבומה שביט מופיע בתוכניתו בערב שבת, או ששרון החליף מיקצוץ ועבר לזימון, יכולתו של צפיר לחקות את שרון גם כשהוא שר היא מפליאה.

המירקע. הוא קוצץ קודם לכן על-ידי אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור.

בתחילת המערכון נראית לילי שרון נכנסת לחדר במלון, כשהאחריה חולף נערה המעלית ובידו ערימת מתנות. הוא מניח אותן על השולחן, לילי לוקחת את הארגז שלה ונותרת דולר לדולר המעלית. אריק קופץ ממקומו, חוטף את הדולר ואומר — וזה הקטע המקוצץ — "לילי, מה איתך? זה כסף של העם היהודי!"

קייני צפיר פורת צינור את אריק

פרת חמד את הקטע הזה, מכיוון שווה נקטת עמדה בנושא השנוי במחלוקת בציבור. והרי מטרתה של התוכנית סיבה למסיבה היא לברר, ולא להרגיז — אף לא חלק מן הציבור.

מאחורי המירקע

כל אחר והשטיפה שלו

יישבת'בוקר סוערת. אחת מני רבות, היתה השבוע במחלקת ההדרכות בטלוויזיה. מיכאל קרפיץ, עורך מבט מתח ביקורת קשה על ה'כתבים' כשהוא משתמש במילים בוטות.

קופין תקף את תמר מורג, כתבת הטל' וווייה לענייני העם היהודי, הוא כעס על כך שמורג לא הביאה את הידיעה, שפורסמה באותו הבוקר בעיתון דבר מפי השר לביטחון שפירא, שבה נאמר שהפלאשים יישובנו בהתחליות.

מורג ניסתה להסביר לקרפיץ שהידיעה מצוצה מהאצבע. אך הוא התרצה רק אחרי ששרידיקלי טה, יעקב צור, הודיע שאין בידועה זו ממש. אחרי כך פנה קרפיץ לישראל סגל, הכתב המדיני של הטלוויזיה, וביקש ממנו לבוא למחברת לעבודה. סגל הסביר לו שהוא עסוק, מכיוון שעליו לקחת את ילדיו למסיבת חנוכה. קרפיץ ענה: "גם אני יכול לקחת את ילדי למסיבה ולהתייחס מהעבודה!"

הבא בתור היה משה שלונסקי, הכתב הצבאי של שלונסקי היה אמור להביא את אביגדור (יאנוש) בייגל לראיון באולפן, אך ברגע האחרון נראה היה שיאנוש נעלם, ואי אפשר היה למצוא אותו. קרפיץ צרח על שלונסקי, ואמר לו שיפטר אותו מעבודתו. לכסף נמצא יאנוש האבוד, ושלונסקי לא פוטר.

כתבים במחלקת ההדרכות בטלוויזיה אומרים שקרפיץ מגלה, לאחורונה, כנראה בגלל מישור הצלמים, אותות של חוסר סבלנות, והוא חוזר ומטיח מילים קשות בחבריה מערכת. אבל הוא מטיח אותם בעיקר בכתבים החדשים, ומשתדל שלא לרוב עם הכתבים הוותיקים. ליותר ויותר כתבים נמאסה התנהגותו של קרפיץ, ובעיקר אויביהם המפורסמים שלו, החוזרים על עצמם לעיתים תכופות.

העובדים בסערה, והמנהל בחופשה

כנייה הטלוויזיה רועש וגועש בשבועות ה' אחרונים בגלל פיטורי התחקירנים, שהם עובדי ש'ת, ובגלל פיטורי העובדים לפי חוזה מיוחדים. המגמה היא להעביר מפיקים ועובדים בכירים אחרים למישרותיהם הפנויות של התחקירנים. בינתיים מחלקת ההתכנון גוססת.

אבל דווקא עכשיו, בתקופה כליכך סוערת, יצא צביקה שפירא, מנהל המחלקה, לחופשה. מחליף אותו אילון גייטין, שהוא מנהל מח"קת-הדראמה, אך אינו יכול להחליט על נושאים עקרוניים של הערכת עובדים ממישרה למישרה.

בתוככי הרשות

הפסקה להרגעת הרוחות

הוועדה המנהל של רשות השידור החליט לפני שבוע שהמכרו על מישרת מנהל הטלוויזיה יהיה פנימי וחיצוני בעת ובעונה אחת (ראה להלן). הריון שקדם להחלטה היה סוער, ובו הוחלפו צעקות בין חלק מחברי הוועד לבין אורי פורת, המנכ"ל. ששלב מסוים של הצע'קות החליטו הצדדים שהם מגוימים, והגיעו ל'מסקנה שכדאי לקחת הפסקה קצרה להרגעת הרוחות.

החלטה שקבלו בכסות וברובות. מיכה ינון, יו"ר הוועד המנהל, היה היחיד שהתנגד להצעה זו.

יש הרואים בחלטה ניגוד חמור להוראות תקשי"ר עובדיה המדינה, וחלק מן העובדים בטלוויזיה קיבו שרפיץ חלבי, יו"ר ועד עובדי עיתונות הפקה, יתנגד להחלטה, בעיקר משום שהיא צריכה לקבל את אישור ועדי העובדים. עובדים אלה טענו שחלבי אינו מתנגד מכיוון שהוא תומכו של דן שילון, ולכן יש לו אינטרס שהמכרו יהיה חיצוני.

חלבי מסביר שאין לו עמדה בעניין מנהל הטלוויזיה, ואינו חושב שהוועד צריך להתעסק בנושא זה. הוא גם הבהיר שלא נפגש עם שילון בעניין מישרת המנהל, ולא ריבר איתו כבר כמה חודשים.

מיכה ינון, יו"ר הוועדה המנהל, שלח מיכתב ליצחק אלון, יו"ר הוועד הארצי של העיתונאים, וקיווה שהוא יפעל בעניין זה ויתנגד להחל'טת הוועדה המנהל. ייתכן שבנימים הקרובים יפעלו שני ועדים אלה ויתנגדו להחלטה.

חוגים פוליטיים מתעקשים, לעומת זאת, שעניין בחירת מנהל הטלוויזיה ייקבע רק בח' לונות הגבוהים של ממשלת-האחרות, שם נאמר כי הליכוד הציע למערך שיקחו את מישרת מנהל הטלוויזיה, ובתמורה יקבל הליכוד את מישרת יו"ר הוועדה המנהל. המערך רחה את ההצעה על הסף, בעיקר בגלל העובדה שכדי להחליף את יו"ר הוועד צריך לשנות את חוק רשות השידור.

פיטורים תמורת יבין

המילחמה בין כמה מחברי הוועדה המנהל לבין אורי פורת, מנכ"ל רשות השידור, נמשכת במלוא המרץ. יש אומרים שהרקע העיקרי למיל'חמה הוא כחירת מנהל הטלוויזיה, ולכן קיימים חיכוכים רבים.

השבוע הגיעו הדברים לשיאים חדשים. נתן ברון, חבר-הוועד (ליכוד) אמר לאורי פורת: "נתן 50 מפורטים ברשות, ואתן לך את חיים יבין כמנהל הטלוויזיה!" חלק מאנשי הליכוד בוועד מתנגדים לבחירתו של יבין כמנהל בגלל — כך

רפול ביקש אור!

הטלוויזיה הישראלית דיווחה השבוע בהרחבה על ביקור היוזקים במישור הכנסת, ועל הסערה שהתעוררה שם. הצילומים, שהופיעו על המירקע בארץ, לא היו צילומים של הטלוויזיה הישראלית, אלא צילומים לוויין שצולמו בארץ על-ידי הצלם אלי פסטמן, נשלחו לרשות השידור האירופית, חו שלחה אותם בלוויין לכל מנוייה.

שלמה הלל, יושב-ראש הכנסת, אסר על הסדרנים להחליק את האור באולם, צוות הטלוויזיה הישראלית עזבו, עדיין במצ' למותפילם מיושנות, ואינו מסוגל לצלם בתאורה חלשה. מצלמות אלקטרוניות יכר' לות לצלם בתנאים כאלה.

כבוקר, כשהיה ברור שהיוזקים יבואו לבקר במליאה, הודיעו חברי הכנסת של תנועת החתירה לאנשי-התקשורת הרבים שהמתינו, כי הם מתכננים להניף שלטים נגד היוזקים. בנעשה רה, כתבה הטלוויזיה, הס' אומרות השמועות — תמיכתו של פורת בו. פורת הגיב בפורום סגור ואמר: "הוא רוצה להציע עיס'קה של משאיות תמורת רום!"

ברון רצה בזמנו את מישרת יו"ר הוועד המנהל, כשהבין שהמישרה נתן לאיש מיפלטנו של זבולון המר, שרהחנינו הקודם. אמר: "אם יטילו עלי את תפקיד המנכ"ל, אני אקבל את דין התנועה!"

גם עמירם ניר (מערך) נתן בחיכוכים מת' מידים עם פורת. מנתחי כוחות שונים טוענים שישנה קואליציה בוועדה המנהל בין ניר לברון, כשמטרתם היא להתיש את פורת כדי שיתפטר ואז, כך תיקוותם, לדיכוי מקורות שונים, יתמנה ברון כיו"ר הוועד וניר יקבל את מישרת המנכ"ל.

קשה להאמין שתוכנית כזאת היא בתיכנון, במיוחד לאור העובדה שכדי להחליף את ינון כיו"ר דרוש שינוי בסעיף בחוק רשות השידור, וזה אינו ריאלי.

הבטיח וקיים

דוד מנע, חבר מליאת רשות השידור (לי' כר), הודיע שאם יחליט הוועדה המנהל כי המכרו על מישרת מנהל הטלוויזיה יהיה פנימי וחיצוני ביחד, הוא יתור לבג"ץ בבקשה לבטל את ה' החלטה.

השבוע עתר מנע לבג"ץ, והוא מתחיל להח' לטתו. מנע מסתמך על חוק רשות השידור, ועל תקשי"ר עובדיה המדינה, שלפיהם יהיה קודם כל המכרו פנימי, ורק אחר-כך, אם לא נמצא מועמד מתאים, תוכל ועדת המיכרוס להוציא את ה' מיכרו למועמדים החיצונים.

את הכספי

כותרות גדולות בעיתונות היומית ועקו ה' שבוע כי לרשות השידור אין כסף לשלם מסכר רות לעובדיה. אנשי-ציבור שונים הורעקו, חלקם בראנה וחלקם בשימחה לאיר. יצחק נבון, שרי החינוך והשר הממונה על רשות השידור, רצה להעלות את עניין המיכרוס בישיבת הממשלה, מיישרדי האוצר הודיע כי לא יתמוך ברשות, ולא יממן את גרעונותיה. פקדים באוצר חשבו, למי'

עלית "נתנה נדבה"

שידור ישיר של מישחק הכדורסל בין מכבי תל-אביב לבין הקבוצה היוגוסלאווית סיבונה ואגר, שיערך השבוע ביוגוסלוויה, ניצל השבוע.

הטלוויזיה הישראלית פנתה ליוגוסלאווים וביקשה מהם לשרד את המישחק, סוכם שהשידור יעלה 4000 דולר (מחיר ומן-לוויין, הוצאות-נסיעה ושהות של שדר), סוכם עם היוגוסלאווים שלא ישולמו זכויות-שידור, ובתמורה יוכלו היוגוסלאווים לשרד מהארץ את מישחק-הגומלין, גם כלי לשלם זכויות-שידור.

פיטאום הודיעו היוגוסלאווים שהם לא ישדרו מן הארץ, ולכן הם רוצים עוד 3500 דולר עבור זכויות-השידור.

הטלוויזיה הישראלית הודיעה שהיא יכולה לשלם רק אלף דולר, היוגוסלאווים סירבו לסכום הזה, והשידור בוטל.

סיבה גולדשטיין, הי"כ הליברלים, שהוא גם יו"ר ועדת-הספורט של הכנסת, שמע על השיפור ועל יולפן לטוביה סער, מנהל הטלוויזיה, סער אמר לו שאם הוא רוצה בשידור, שידבר עם היוגוסלאווים, או שישאג את 2500 הדולרים החסרים.

גולדשטיין ניסה לרבר עם היוגוסלאווים, אך זה לא עזר. אז מנה לרויד מושביץ, מבעלי עלית, חברה הנותנת חסות למישחקי מכבי תל-אביב, ואמר לו שאם עלית תיתן את הסכום החסר, יוכלו לשרד את המישחק, מושביץ הסכים לתת את הסכום, כתנאי שהשיפור לא יפורסם, ובתנאי שלא יפנו אליו עוד.

חיב איתן

וחושך על בני הכנסת

ביד לאנשי-התחיה שאם לא ידליקו את האורות כמליאה, הוא לא יוכל לצלם את מעשיהם של אנשי-התחיה. אחרי שטיקסו עצה, הלך רפאל (רפול) איתן אצל שלמה הלל, הי"ד, וביקש ממנו להחליק את האורות. הלל עמד בסירובו, לא נתן את ההוראה. ויחי אור, והטלוויזיה הישראלית לא צילמה.

מם, שסיפור כספי רשות השידור הוא כמו סיפור כספי עיריית תל-אביב והם אינם מוכנים לתת להם תקציב.

אבל אחרי שקמה כל הסערה הציבורית, התבי' ררה עובדה פשוטה שאיש לא טרח לברוק אותה קודם לכן: מיישרדי האוצר משלם את משכורות עובדי רשות השידור כמו שהוא משלם את מש' כורותיהם של כל עובדי-המדינה. הרשות גובה את האגרה ומעבירה את הכספים למיישרדי האוצר, והאוצר משלם משכורות לעובדים. מתברר שבי' אותו היום שבו נמסרה ההודעה שאין משכורות היה בחשבון הרשות בננק-הרואר סכום של כמעט שני מיליארד שקל, כשסך כל המשכורות הוא כיליארד וחצי שקל.

חוז מזה יש לרשות גרעון של מיליארד וחצי שקלים, כספים שהיא חייבת לספקים ולנותני' שירותים למיניהם.

מכיוון שמשכורות יש, נשארה שאלה אחת

חבריועך ברון לחתיש את המנכ"ל

פתוחה: מי הפיץ את הידיעה שלא תהיינה מישכורות?

לישונות רעות מן הצד השני, לא פחות עיק' שות, טוענות שמישהו בוועדה המנהל זרק את ה' ידיעה כדי להכפיש את שמו של המנכ"ל. כחלק ממסע ארוך נגדו שמנהלים חלק מחבריה-הוועד.

לא מנהל

יש מישהו, הקשור ברשות השידור, שאינו מתעסק בכחירת מנהל הטלוויזיה. דויד ארי' מין, חבר הוועדה המנהל, מתעסק ברברים אחרים לגמרי. הוא בעניין שן — הערוץ השני ברשות השידור.

ארמון הכין מיסמך שבו הוא מפרט את הצעותיו החדשניות לגבי הערוץ הנוסף, את המיסמך הגיש לשר-התיקשורת ולשר-החינוך. שניהם, כך אמר, התעניינו מאוד בנושא. ארמון טוען שאם עד 1986 לא יתחילו בישראל לשרד בערוץ נוסף, יקחו אותו מישראל, ובעיות תקציביות אין בעיה, אמר ארמון. דווקא תוכניתו המהפכנית היא שתציל את הרשות ואת התקציב. מעניין איך.